

fra afgiftsåret 1986, idet den daværende regering ønskede at dæmpe de realrenteafgiftspligtiges investeringer i fast ejendom og samtidig dæmpe prisstigningerne på ejendomsmarkedet. I forbindelse hermed blev formueafkast af fast ejendom erhvervet før den 12. marts 1986 afgiftsfritaget.

Der har i perioden fra 1986 til 1998 været en ordning med afgiftsfritagelse af formueafkast af investering i fast ejendom inden for en årlig kvote. Denne afgiftsfritagelse omfattede investering i privat byfornyelse, i nybyggeri af erhvervsjendomme, i nybyggeri i byfornyelsesområder og i forbedring af ejendomme i byfornyelsesområder.

For at øge aktiviteten i bygge- og anlægssektoren blev begrænsningerne for de realrenteafgiftspligtiges adgang til at investere i afgiftsfrit byggeri suspenderet for investeringer, der blev sat i gang i 1993 og 1994, og som blev færdiggjort inden udgangen af 1997. Suspensionen af begrænsningerne indebar, at afgiftsfritagelsen også omfattede investering i nybyggeri af boligudlejningsejendomme udenfor byfornyelsesområder og nybyggeri af ejendomme, der skulle udlejes til institutionsbrug.

Ordningen med afgiftsfritagelse inden for en årlig kvote blev ophævet ved Pinsepakken med virkning fra den 2. juni 1998 for at begrænse aktiviteten inden for byggesektoren.

Spm. nr. S 1136

Til by- og boligministeren (15/1 01) af:

Kim Behnke (FRI):

»Hvad vil ministeren gøre for at få boligselskaberne til at bruge en del af deres voksende formue på investering i flere nye lejligheder?«

Begrundelse

Ministeren er optaget af at få bygget flere lejligheder i Danmark, og rart vil det da være at få forøget det samlede udbud af lejligheder her i landet. Problemet er imidlertid, at hovedparten af de nybyggede lejligheder er forbundet med betydelige offentlige tilskud. Derfor er der en grænse for, hvad skattekysterne kan tilpige.

De seneste år er det blevet godtgjort, at boligselskaberne (almennyttige og sociale) har opbygget betydelige formuer. Da boligselskaberne

både har fået tilskud ved bygning af lejligheder, løbende rentetilskud og indirekte tilskud gennem boligydelse og boligsikring m.v., må det lægges til grund, at boligselskabernes formuer er etableret med hjælp af offentlige midler.

Det vil derfor være naturligt, om ministeren aftaler med boligselskaberne, at de reaktiverer en del af deres formuer i bygning af nye lejemål. Boligselskaberne vil antageligt kræve ekstra offentlige tilskud, men da må ministeren træde i karakter og bruge det argument, at deres formuer er opbygget ved hjælp af et meget stort bidrag fra skattekysterne.

Svar (23/1 01)

By- og boligministeren (Lotte Bundsgaard): Den tidligere by- og boligminister har ved besvarelse af spørgsmål om samme emne i efteråret 2000 (Folketingsåret 1999-2000 – besvarelse af 1. september 2000 af spørgsmål S 3658 og S 3659 samt besvarelse af 19. september 2000 af spørgsmål S 3844 og S 3845) oplyst, at der her til foråret forventes fremlagt en analyse af den almene sektors økonomi, samt at spørgsmålet om anvendelsen af sektorens formue vil blive taget op på dette grundlag.

Det er for mig en naturlig prioritet at sikre, at der ikke foregår nogen unødigt kapitalophobning i sektoren, samt at sektorens midler anvendes bedst muligt.

Jeg kan derfor her bekræfte, at jeg vil tage spørgsmålet om formueanvendelsen op, når den nævnte analyse er til stede.

Spm. nr. S 1175

Til kulturministeren (17/1 01) af:

Kim Behnke (FRI):

»Vil ministeren redegøre for omfanget af ministerens ønske om at få etableret opdaterede lov-hjemler inden for alle ministerens område?«

Begrundelse

Spørgeren har tidligere spurgt, om ikke ministeren fandt, at grundlovens § 25 var et lidt misvisende grundlag at bruge til udstedelse af bekendtgørelser m.v.